

Opracowano na
podstawie: t.j.
Dz. U. z 2016 r.
poz. 893, 1948, z
2017 r. poz. 60.

U S T A W A

z dnia 4 marca 2010 r.

o świadczeniu usług na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej¹⁾

Rozdział 1

Przepisy ogólne

Art. 1. Ustawa określa zasady:

- 1) świadczenia usług na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 2) współpracy międzynarodowej właściwych organów w zakresie świadczenia usług.

Art. 2. 1. Użyte w ustawie określenia oznaczają:

- 1) usługa – świadczenie wykonywane przez usługodawcę na własny rachunek, zwykle za wynagrodzeniem, w szczególności usługi budowlane, handlowe oraz usługi świadczone w ramach wykonywanego zawodu;
- 2) usługodawca:
 - a) osobę fizyczną, osobę prawną albo jednostkę organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej, z innego państwa członkowskiego, nieprowadzącą działalności gospodarczej, która czasowo oferuje lub świadczy usługę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,
 - b) przedsiębiorcę z innego państwa członkowskiego, który wykonuje działalność gospodarczą zgodnie z obowiązującymi w tym państwie przepisami, a na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej czasowo oferuje lub świadczy usługę,
 - c) osobę fizyczną, osobę prawną albo jednostkę organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej, która posiada siedzibę lub miejsce zamieszkania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, nieprowadzącą działalności gospodarczej, oferującą lub świadczącą usługę;

¹⁾ Niniejsza ustawa dokonuje w zakresie swojej regulacji wdrożenia dyrektywy 2006/123/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2006 r. dotyczącej usług na rynku wewnętrznym (Dz. Urz. UE L 376 z 27.12.2006, str. 36).

- 3) usługobiorca – osobę fizyczną, osobę prawną albo jednostkę organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej z państwa członkowskiego, korzystającą lub zamierzającą skorzystać z usługi świadczonej przez usługodawcę;
- 4) państwo członkowskie – państwo członkowskie Unii Europejskiej, państwo członkowskie Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strona umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym oraz państwa, które zawarły ze Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi umowę regulującą swobodę świadczenia usług;
- 5) właściwy organ – właściwy w sprawach podejmowania, wykonywania lub zakończenia świadczenia usługi organ administracji publicznej, samorządu zawodowego oraz inny organ władzy publicznej;
- 6) zawód regulowany – zawód regulowany w rozumieniu art. 5 pkt 4 ustawy z dnia 22 grudnia 2015 r. o zasadach uznawania kwalifikacji zawodowych nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej (Dz. U. z 2016 r. poz. 65);
- 7) nadrzędny interes publiczny – wartość podlegająca ochronie, w szczególności porządek publiczny, bezpieczeństwo publiczne, zdrowie publiczne, utrzymanie równowagi finansowej systemu zabezpieczenia społecznego, ochrona konsumentów, usługobiorców i pracowników, uczciwość w transakcjach handlowych, zwalczanie nadużyć, ochrona środowiska naturalnego i miejskiego, zdrowie zwierząt, własność intelektualna, cele polityki społecznej i kulturalnej oraz ochrona narodowego dziedzictwa historycznego i artystycznego.

2. Do świadczenia usług przez usługodawców stosuje się odpowiednio przepisy art. 6 ust. 3, art. 9a, art. 9b, art. 11 i art. 75a oraz przepisy rozdziału 2a ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2015 r. poz. 584, z późn. zm.²⁾).

Art. 3. 1. Przepisów ustawy nie stosuje się do świadczenia usług, o których mowa w:

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2015 r. poz. 699, 875, 978, 1197, 1268, 1272, 1618, 1649, 1688, 1712, 1844 i 1893 oraz z 2016 r. poz. 65, 352 i 615.

- 1) ustawie z dnia 15 listopada 1984 r. – Prawo przewozowe (Dz. U. z 2015 r. poz. 915);
- 2) ustawie z dnia 14 lutego 1991 r. – Prawo o notariacie (Dz. U. z 2014 r. poz. 164, z późn. zm.³⁾);
- 3) *ustawie z dnia 23 maja 1991 r. o pracy na morskich statkach handlowych (Dz. U. z 2014 r. poz. 430)⁴⁾*;
- 4) w przepisach o działalności leczniczej;
- [5) *ustawie z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty (Dz. U. z 2015 r. poz. 2156 oraz z 2016 r. poz. 35, 64, 195 i 668), z wyłączeniem działalności oświatowej, o której mowa w art. 83a ust. 2 tej ustawy;*]
- <5) ustawie z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe (Dz. U. z 2017 r. poz. 59), z wyłączeniem działalności oświatowej, o której mowa w art. 170 ust. 2 tej ustawy oraz w ustawie z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty (Dz. U. z 2016 r. poz. 1943, 1954, 1985 i 2169 oraz z 2017 r. poz. 60);>**
- 6) ustawie z dnia 29 grudnia 1992 r. o radiofonii i telewizji (Dz. U. z 2016 r. poz. 639);
- 7) *ustawie z dnia 5 lipca 1996 r. o zawodach pielęgniarki i położnej (Dz. U. z 2009 r. poz. 1217, z późn. zm.⁵⁾)⁶⁾*, z wyłączeniem świadczenia usług w zakresie kształcenia podyplomowego;
- 8) ustawie z dnia 5 grudnia 1996 r. o zawodach lekarza i lekarza dentysty (Dz. U. z 2015 r. poz. 464, 1633, 1893, 1991 i 2199 oraz z 2016 r. poz. 65), z wyłączeniem świadczenia usług w zakresie kształcenia podyplomowego;
- 9) ustawie z dnia 20 grudnia 1996 r. o portach i przystaniach morskich (Dz. U. z 2010 r. poz. 179 oraz z 2015 r. poz. 1569 i 1642);

Nowe brzmienie pkt 5 w ust. 1 w art. 3 wejdzie w życie z dn. 1.09.2017 r. (Dz. U. z 2017 r. poz. 60).

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2014 r. poz. 993 i 1585 oraz z 2015 r. poz. 218, 978, 1137, 1224 i 1311.

⁴⁾ Ustawa utraciła moc z dniem 9 listopada 2015 r. na podstawie art. 131 ustawy z dnia 5 sierpnia 2015 r. o pracy na morzu (Dz. U. poz. 1569), która weszła w życie z dniem 9 listopada 2015 r.

⁵⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2009 r. poz. 1706 i 1578 oraz z 2011 r. poz. 235, 622 i 654.

⁶⁾ Ustawa utraciła moc z dniem 1 stycznia 2012 r. na podstawie art. 103 ustawy z dnia 15 lipca 2011 r. o zawodach pielęgniarki i położnej (Dz. U. poz. 1039), która weszła w życie z dniem 1 stycznia 2012 r.

- 10) art. 75a ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2012 r. poz. 1137, z późn. zm.⁷⁾);
- 11) ustawie z dnia 22 sierpnia 1997 r. o ochronie osób i mienia (Dz. U. z 2014 r. poz. 1099, z 2015 r. poz. 1505 oraz z 2016 r. poz. 65);
- 12) ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. o komornikach sądowych i egzekucji (Dz. U. z 2015 r. poz. 790, z późn. zm.⁸⁾);
- 13) ustawie z dnia 18 sierpnia 2011 r. o bezpieczeństwie morskim (Dz. U. z 2016 r. poz. 281);
- 14) ustawie z dnia 21 grudnia 2000 r. o żegludze śródlądowej (Dz. U. z 2013 r. poz. 1458 oraz z 2015 r. poz. 1690 i 1960);
- 15) art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 22 czerwca 2001 r. o wykonywaniu działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania i obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym (Dz. U. z 2012 r. poz. 1017, z 2013 r. poz. 1650, z 2015 r. poz. 1893 oraz z 2016 r. poz. 544);
- 16) art. 5, art. 6 i art. 18 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym (Dz. U. z 2013 r. poz. 1414, z późn. zm.⁹⁾);
- 17) ustawie z dnia 6 września 2001 r. – Prawo farmaceutyczne (Dz. U. z 2008 r. poz. 271, z późn. zm.¹⁰⁾);
- 18) ustawie z dnia 18 września 2001 r. – Kodeks morski (Dz. U. z 2016 r. poz. 66);
- 19) ustawie z dnia 3 lipca 2002 r. – Prawo lotnicze (Dz. U. z 2016 r. poz. 605), z wyłączeniem świadczenia usług polegających na szkoleniu personelu lotniczego w celu uzyskania licencji członka personelu lotniczego oraz usług innych niż przewóz lotniczy;

⁷⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2012 r. poz. 1448, z 2013 r. poz. 700, 991, 1446 i 1611, z 2014 r. poz. 312, 486, 529, 768, 822 i 970, z 2015 r. poz. 211, 541, 591, 933, 1038, 1045, 1273, 1326, 1335, 1830, 1844, 1893, 2183 i 2281 oraz z 2016 r. poz. 266 i 352.

⁸⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2015 r. poz. 1045, 1224, 1311, 1561, 1670, 1830 i 1890.

⁹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2014 r. poz. 486, 805, 915 i 1310 oraz z 2015 r. poz. 211, 390, 978, 1269, 1273 i 1893.

¹⁰⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2008 r. poz. 1505 i 1570, z 2009 r. poz. 97, 206, 753, 788 i 817, z 2010 r. poz. 513 i 679, z 2011 r. poz. 322, 451, 622, 654, 657 i 696, z 2012 r. poz. 1342 i 1544, z 2013 r. poz. 1245, z 2014 r. poz. 822 i 1491 oraz z 2015 r. poz. 28, 277, 788, 875, 1771, 1830, 1918, 1926 i 1991.

- 20) ustawie z dnia 28 marca 2003 r. o transporcie kolejowym (Dz. U. z 2015 r. poz. 1297, 1741, 1753, 1777 i 1893 oraz z 2016 r. poz. 542);
- 21) ustawie z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie (Dz. U. z 2016 r. poz. 239 i 395), z wyłączeniem świadczenia usług w ramach wykonywanej działalności gospodarczej, o której mowa w art. 9 ust. 1, przez organizacje pozarządowe oraz podmioty wymienione w art. 3 ust. 3;
- 22) ustawie z dnia 12 czerwca 2003 r. – *Prawo pocztowe* (Dz. U. z 2008 r. poz. 1159, z późn. zm.¹¹⁾¹²⁾, w zakresie świadczenia powszechnych usług pocztowych;
- 23) ustawie z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej (Dz. U. z 2015 r. poz. 163, z późn. zm.¹³⁾), z wyłączeniem świadczenia usług w ramach wykonywanej działalności gospodarczej, o której mowa w art. 67, oraz usług świadczonych osobom potrzebującym przez wyłonione przez jednostki samorządu terytorialnego, w drodze zamówień publicznych, podmioty niepubliczne;
- 24) w ustawie z dnia 19 sierpnia 2011 r. o przewozie towarów niebezpiecznych (Dz. U. poz. 1367 i 1454, z 2015 r. poz. 1273 i 1893 oraz z 2016 r. poz. 542), z wyłączeniem świadczenia usług w zakresie prowadzenia kursów;
- 25) ustawie z dnia 16 lipca 2004 r. – *Prawo telekomunikacyjne* (Dz. U. z 2014 r. poz. 243, z późn. zm.¹⁴⁾);
- 26) ustawie z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (Dz. U. z 2015 r. poz. 581, z późn. zm.¹⁵⁾);
- 27) ustawie z dnia 30 czerwca 2005 r. o kinematografii (Dz. U. z 2016 r. poz. 438);

¹¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2009 r. poz. 97 i 1323, z 2010 r. poz. 278 i 1228, z 2011 r. poz. 622 i 1016 oraz z 2012 r. poz. 951, 1194 i 1445.

¹²⁾ Ustawa utraciła moc z dniem 1 stycznia 2013 r. na podstawie art. 191 ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. – *Prawo pocztowe* (Dz. U. poz. 1529), która weszła w życie z dniem 1 stycznia 2013 r.

¹³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2015 r. poz. 693, 1045, 1240, 1310, 1359, 1607, 1616, 1830 i 1893 oraz z 2016 r. poz. 195.

¹⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2014 r. poz. 827 i 1198, z 2015 r. poz. 1069, 1893 i 2281 oraz z 2016 r. poz. 147 i 542.

¹⁵⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2015 r. poz. 1240, 1269, 1365, 1569, 1692, 1735, 1830, 1844, 1893, 1916, 1991 i 1994 oraz z 2016 r. poz. 65 i 652.

- 28) ustawie z dnia 27 lipca 2005 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym (Dz. U. z 2012 r. poz. 572, z późn. zm.¹⁶⁾);
- 29) ustawie z dnia 28 lipca 2005 r. o lecznictwie uzdrowiskowym, uzdrowiskach i obszarach ochrony uzdrowiskowej oraz o gminach uzdrowiskowych (Dz. U. z 2012 r. poz. 651 i 742 oraz z 2015 r. poz. 1844);
- 30) ustawie z dnia 8 września 2006 r. o Państwowym Ratownictwie Medycznym (Dz. U. z 2013 r. poz. 757, z późn. zm.¹⁷⁾);
- 31) ustawie z dnia 7 maja 2009 r. o biegłych rewidentach i ich samorządzie, podmiotach uprawnionych do badania sprawozdań finansowych oraz o nadzorze publicznym (Dz. U. z 2015 r. poz. 1011 i 1844 oraz z 2016 r. poz. 615), w zakresie wykonywania zawodu przez biegłego rewidenta oraz świadczenia usług przez podmioty uprawnione do badania sprawozdań finansowych związanych z wykonywaniem czynności rewizji finansowej;
- 32) ustawie z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych (Dz. U. z 2016 r. poz. 471).

2. Przepisów ustawy nie stosuje się do usług świadczonych w zakresie:

- 1) regulowanym ustawami podatkowymi w rozumieniu art. 3 pkt 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2015 r. poz. 613, z późn. zm.¹⁸⁾);
- 2) regulowanym przepisami celnymi oraz przepisami określającymi zasady przywozu i wywozu towarów do lub z Unii Europejskiej w zakresie realizowanym przez organy Krajowej Administracji Skarbowej, w szczególności związanymi z realizacją polityki rolnej i handlowej.

3. Przepisów ustawy nie stosuje się do:

- 1) usług finansowych świadczonych przez podmioty wykonujące działalność na rynku finansowym na podstawie przepisów wymienionych w art. 1 ust. 2 ustawy z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym (Dz. U. z 2016 r. poz. 174 i 615);

¹⁶⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2012 r. poz. 742 i 1544, z 2013 r. poz. 675, 829, 1005, 1588 i 1650, z 2014 r. poz. 7, 768, 821, 1004, 1146 i 1198, z 2015 r. poz. 357, 860, 1187, 1240, 1268, 1767 i 1923 oraz z 2016 r. poz. 64.

¹⁷⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2013 r. poz. 1245 i 1635, z 2014 r. poz. 1802, z 2015 r. poz. 1887 i 1991 oraz z 2016 r. poz. 65.

¹⁸⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2015 r. poz. 699, 978, 1197, 1269, 1311, 1649, 1923, 1932 i 2184 oraz z 2016 r. poz. 195 i 615.

2) usług finansowych, takich jak usługi z zakresu działalności kredytowej, doradztwa inwestycyjnego, obsługi papierów wartościowych oraz innych usług finansowych, o których mowa w załączniku nr I do dyrektywy 2013/36/UE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie warunków dopuszczenia instytucji kredytowych do działalności oraz nadzoru ostrożnościowego nad instytucjami kredytowymi i firmami inwestycyjnymi, zmieniającej dyrektywę 2002/87/WE i uchylającej dyrektywy 2006/48/WE oraz 2006/49/WE (Dz. Urz. UE L 176 z 27.06.2013, str. 338, z późn. zm.), określającym wykaz rodzajów działalności podlegających wzajemnemu uznawaniu.

4. Przepisy ustawy nie wyłączają stosowania przepisów z zakresu prawa pracy i ubezpieczeń społecznych.

Art. 4. 1. Usługodawca z innego państwa członkowskiego może czasowo świadczyć usługi na zasadach określonych w przepisach Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej albo w postanowieniach umów regulujących swobodę świadczenia usług bez konieczności uzyskania wpisu do rejestru przedsiębiorców w Krajowym Rejestrze Sądowym albo Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej.

2. Czasowe świadczenie usług przez usługodawcę, o którym mowa w ust. 1, może wiązać się z obowiązkiem uzyskania certyfikatu, koncesji, licencji, zezwolenia, zgody, wpisu do rejestru działalności regulowanej lub innego właściwego rejestru, o ile przepisy odrębnych ustaw nakładają taki obowiązek ze względu na porządek publiczny, bezpieczeństwo publiczne, zdrowie publiczne lub ochronę środowiska naturalnego.

Art. 5. 1. Właściwy organ nie może nakładać na usługobiorcę wymogów, które ograniczają korzystanie z usług świadczonych przez usługodawcę, w szczególności:

- 1) obowiązku uzyskania zezwolenia na korzystanie z usługi;
- 2) ograniczeń wprowadzających dyskryminację w zakresie przyznawania pomocy finansowej.

2. Właściwy organ nie może nakładać na usługobiorcę wymogów dyskryminujących ze względu na pochodzenie lub miejsce zamieszkania.

Rozdział 2

Zasady świadczenia usług na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej

Art. 6. 1. Usługodawca może świadczyć usługi różnego rodzaju samodzielnie lub łącznie z innymi usługodawcami.

2. Wprowadzenie wyjątku od zasady określonej w ust. 1 może nastąpić w przepisach odrębnych i jest dopuszczalne wyłącznie w celu:

- 1) zapewnienia niezależności i bezstronności wykonywania zawodu regulowanego, jak również zagwarantowania zgodności z uregulowaniami dotyczącymi etyki zawodowej i postępowania zawodowego;
- 2) zagwarantowania niezależności i bezstronności świadczenia usług w zakresie certyfikacji, akredytacji, nadzoru technicznego, badań lub prób.

3. Przepisy ust. 1 i 2 nie wyłączają stosowania przepisów ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. z 2015 r. poz. 184, 1618 i 1634).

Art. 7. 1. Na wniosek usługobiorcy usługodawca jest obowiązany udostępnić informacje o prowadzonej działalności związanej bezpośrednio z oferowaną usługą, o spółkach, w których uczestniczy, które są bezpośrednio powiązane ze świadczoną usługą oraz o środkach podjętych w celu uniknięcia konfliktu interesów.

2. Informacje, o których mowa w ust. 1, usługodawca podaje także w dokumentach zawierających opis oferowanych przez niego usług.

Art. 8. 1. Usługodawca wykonujący zawód regulowany może rozpowszechniać informacje o świadczonej usłudze mające na celu promowanie towarów, usług lub wizerunku, jeżeli informacje te są zgodne z zasadami wykonywania zawodu.

2. Wprowadzanie ograniczeń w zakresie rozpowszechniania informacji, o których mowa w ust. 1, jest dopuszczalne tylko w przypadku, gdy ograniczenia te nie prowadzą do dyskryminacji, są proporcjonalne i uzasadnione nadrzędnym interesem publicznym.

Art. 9. Usługodawca zapewnia, aby ogólne warunki dostępu do usługi nie dyskryminowały usługobiorcy ze względu na obywatelstwo lub miejsce zamieszkania.

Art. 10. 1. Usługodawca, przed zawarciem umowy w formie pisemnej, a w przypadku braku pisemnej umowy – przed rozpoczęciem świadczenia usługi, jest obowiązany, w sposób jednoznaczny, podać usługobiorcy, o ile posiada, następujące informacje:

- 1) firmę, adres siedziby albo adres miejsca zamieszkania i głównego miejsca wykonywania działalności;
- 2) organ rejestrowy i numer w rejestrze, w którym usługodawca jest zarejestrowany jako przedsiębiorca, albo informację o wpisie do Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej;
- 3) adres poczty elektronicznej lub inne dane umożliwiające bezpośredni kontakt z usługodawcą;
- 4) wskazanie organu, który wydał certyfikat, koncesję, zezwolenie, zgodę, licencję lub dokonał wpisu do rejestru albo wydał inny dokument uprawniający usługodawcę do świadczenia usługi;
- 5) wskazanie samorządu zawodowego, do którego usługodawca należy, tytułu zawodowego oraz państwa, w którym przyznano ten tytuł;
- 6) główne cechy usługi;
- 7) cenę usługi, jeżeli została ustalona;
- 8) stosowane przez usługodawcę wzorce umów oraz postanowienia umowne określające prawo właściwe dla danej umowy lub sąd albo inny organ właściwy do rozstrzygania sporów;
- 9) numer identyfikacji podatkowej (NIP) lub inny numer identyfikacyjny, którym usługodawca jest obowiązany posługiwać się na potrzeby podatku od towarów i usług;
- 10) o obowiązkowym ubezpieczeniu lub gwarancji finansowej, wraz z danymi ubezpieczyciela lub gwaranta, oraz o zasięgu terytorialnym ubezpieczenia;
- 11) o gwarancjach jakości wykonanej usługi, które nie są wymagane przepisami prawa.

2. Na wniosek usługobiorcy usługodawca udostępnia następujące informacje dodatkowe:

- 1) o sposobie kalkulacji ceny za usługę, jeżeli cena nie została wcześniej ustalona lub gdy nie ma możliwości podania dokładnej ceny;

- 2) o regulacjach prawnych dotyczących wykonywanego przez usługodawcę zawodu regulowanego oraz sposobu, w jaki można uzyskać dostęp do tych uregulowań;
- 3) o kodeksach dobrych praktyk, którym usługodawca podlega, wraz ze wskazaniem miejsca ich publikacji;
- 4) w przypadku gdy usługodawca podlega przepisom kodeksu dobrych praktyk lub jest członkiem stowarzyszenia handlowego lub zrzeszenia zawodowego, które przewiduje odwołanie do pozasądowego rozstrzygnięcia sporów, usługodawca podaje informacje w tym zakresie, jak również określa sposób, w jaki można uzyskać dostęp do szczegółowych informacji dotyczących charakterystyki i warunków korzystania z pozasądowego rozstrzygnięcia sporów.

3. Informacje, o których mowa w ust. 1 i 2, usługodawca jest obowiązany udostępnić w sposób zapewniający zapoznanie się przez usługobiorcę z tymi informacjami, w szczególności:

- 1) w miejscu, w którym świadczona jest usługa;
- 2) w miejscu zawarcia umowy;
- 3) na swojej stronie internetowej;
- 4) w dokumentach informacyjnych dostarczonych usługobiorcy.

Rozdział 3

Współpraca międzynarodowa właściwych organów w zakresie świadczenia usług

Art. 11. 1. Minister właściwy do spraw gospodarki, zwany dalej „ministrem”, monitoruje i koordynuje współpracę między właściwymi organami w zakresie uregulowanym w niniejszym rozdziale.

2. Współpraca, o której mowa w ust. 1, odbywa się w szczególności przy wykorzystaniu systemów teleinformatycznych udostępnionych przez Komisję Europejską.

Art. 12. 1. Właściwe organy są obowiązane do współpracy z właściwymi organami państw członkowskich oraz z Komisją Europejską. Współpraca polega w szczególności na:

- 1) wymianie informacji dotyczących usługodawców i świadczonych przez nich usług;
- 2) przeprowadzaniu kontroli działalności usługodawców.

2. Właściwym organom z państw członkowskich zapewnia się dostęp do rejestrów zawierających informacje, o których mowa w ust. 1 pkt 1, na takich samych zasadach, jak właściwym organom krajowym.

Art. 13. 1. Właściwy organ, na wniosek właściwego organu z innego państwa członkowskiego, udziela informacji oraz przeprowadza kontrolę usługodawcy na zasadach określonych przepisami rozdziału 5 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej oraz przepisami ustaw odrębnych.

2. Właściwy organ niezwłocznie informuje wnioskującego oraz ministra o przeszkodach w realizacji wniosku.

3. Właściwy organ informuje wnioskującego o wynikach przeprowadzonej kontroli oraz o działaniach podjętych wobec usługodawcy.

Art. 14. 1. Właściwy organ, na wniosek właściwego organu z innego państwa członkowskiego, przekazuje informacje dotyczące postępowań – w zakresie, w jakim odnoszą się one bezpośrednio do kompetencji usługodawcy lub jego wiarygodności zawodowej oraz decyzji dotyczących niewypłacalności lub upadłości usługodawcy związanych z nadużyciami finansowymi – dyscyplinarnych, karnych, administracyjnych.

2. W przypadku konieczności przekazania informacji, o których mowa w ust. 1, przed uprawomocnieniem się wyroku lub decyzji właściwy organ informuje wnioskującego o przysługujących usługodawcy środkach odwoławczych.

3. Właściwy organ niezwłocznie powiadamia usługodawcę o przekazaniu informacji, o których mowa w ust. 1.

Art. 15. 1. Jeżeli działalność usługodawcy stanowi poważne zagrożenie bezpieczeństwa życia, zdrowia, mienia lub środowiska naturalnego, właściwy organ występuje z wnioskiem do właściwego organu państwa, w którym usługodawca ma siedzibę albo – w przypadku osoby fizycznej – miejsce zamieszkania, o podjęcie działań mających na celu usunięcie zagrożenia. Organ wnioskujący niezwłocznie informuje ministra o wystąpieniu z wnioskiem.

2. Jeżeli właściwy organ państwa członkowskiego, który został poinformowany zgodnie z ust. 1, nie podjął działań zmierzających do usunięcia stwierdzonego zagrożenia albo podjął działania niewystarczające, organ wnioskujący zawiadamia ministra, adresata wniosku oraz Komisję Europejską o zamiarze podjęcia działań wobec usługodawcy. Zawiadomienie to zawiera uzasadnienie prawne i faktyczne zamierzonych działań.

3. W przypadku, o którym mowa w ust. 2, właściwy organ może podjąć, nie wcześniej niż po upływie piętnastu dni roboczych od dnia zawiadomienia, działania niezbędne do usunięcia zagrożenia, jeżeli przepisy prawa polskiego:

- 1) przewidują wyższy poziom ochrony usługobiorcy niż przepisy prawa państwa, w którym usługodawca ma siedzibę albo miejsce zamieszkania;
- 2) zgodnie z którymi zamierza się podjąć działania niezbędne do usunięcia zagrożenia, nie zostały poddane harmonizacji wspólnotowej w dziedzinie bezpieczeństwa usług.

4. Jeżeli usunięcie zagrożenia, o którym mowa w ust. 1, wymaga podjęcia działań przed upływem terminu, o którym mowa w ust. 3, właściwy organ może podjąć niezwłocznie działania, nie stosując procedury określonej w ust. 1–3.

5. W przypadku, o którym mowa w ust. 4, właściwy organ zawiadamia niezwłocznie właściwy organ państwa, w którym usługodawca ma siedzibę albo – w przypadku osoby fizycznej – miejsce zamieszkania, Komisję Europejską oraz ministra o podjętych działaniach. Zawiadomienie to zawiera uzasadnienie podjęcia działań w trybie pilnym.

Art. 16. 1. W przypadku otrzymania wniosku o podjęcie działań mających na celu usunięcie zagrożenia bezpieczeństwa życia, zdrowia, mienia lub środowiska naturalnego, wobec usługodawcy mającego siedzibę albo – w przypadku osoby fizycznej – miejsce zamieszkania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, który czasowo świadczy usługi na terytorium państwa wnioskującego, właściwy organ informuje o tym ministra i niezwłocznie podejmuje działania mające na celu usunięcie zagrożenia.

2. Właściwy organ niezwłocznie informuje organ wnioskujący o podjętych działaniach albo o przyczynach, dla których nie podjął działań, o których mowa w ust. 1.

Art. 17. W przypadku uzyskania informacji o działalności usługodawcy, która może wyrządzić szkodę dla zdrowia lub środowiska naturalnego lub stanowi zagrożenie bezpieczeństwa osób przebywających na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej albo innego państwa członkowskiego, właściwy organ niezwłocznie przekazuje tę informację ministrowi, właściwemu organowi państwa członkowskiego, w którym usługodawca ma siedzibę albo – w przypadku osoby fizycznej – miejsce zamieszkania, Komisji Europejskiej, a także właściwym organom zainteresowanych państw członkowskich.

Art. 18. 1. Wnioski, zawiadomienia i informacje, o których mowa w przepisach niniejszego rozdziału, są przekazywane niezwłocznie w formie elektronicznej.

2. Informacje przekazywane w ramach współpracy międzynarodowej nie mogą być wykorzystane w innym celu niż określony we wniosku.

Art. 19. Minister właściwy do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy zakres współpracy międzynarodowej w zakresie świadczenia usług, ze szczególnym uwzględnieniem zadań organów wykonujących tę współpracę oraz określeniem systemów teleinformatycznych wykorzystywanych do jej realizacji, mając na względzie zapewnienie właściwej realizacji swobody świadczenia usług.

Rozdział 4

Przepisy karne

Art. 20. Kto, będąc usługodawcą, nie dopełnia obowiązku podania usługobiorcy informacji, o których mowa w art. 7 i art. 10, albo podaje informacje nieprawdziwe, podlega karze grzywny.

Art. 21. Orzekanie w sprawach określonych w art. 20 następuje w trybie przepisów o postępowaniu w sprawach o wykroczenia.

Rozdział 5

Zmiany w przepisach obowiązujących

Art. 22–48. (pominięte)¹⁹⁾

Rozdział 6

Przepisy przejściowe, dostosowujące i końcowe

Art. 49–55. (pominięte)¹⁹⁾

Art. 56. 1. Koncesje, zezwolenia, licencje i zgody wydane przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy zachowują ważność do upływu terminu, na który zostały wydane.

2. Do postępowań o:

- 1) udzielenie koncesji, zezwolenia, licencji i zgody,
 - 2) dokonanie wpisu do rejestru działalności regulowanej
- wszczętych i niezakończonych do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 57. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia²⁰⁾.

¹⁹⁾ Zamieszczone w obwieszczeniu Marszałka Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 1 czerwca 2016 r. w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu ustawy o świadczeniu usług na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. poz. 893).

²⁰⁾ Ustawa została ogłoszona w dniu 26 marca 2010 r.